

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

29. Appellatione beneficiorum dioecesis, an veniant exempta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

QVÆSTIO XXVIII.

Beneficia exempta an veniant in reservatione.

Beneficia exempta videntur comprehendi sub reservatione, etiamsi reservatio restringatur ad certam Diocesim lo. *Andr. c. si propter de rescr. in 6. Gaspar de Perusio tract. de reservat. benef. s. que autem beneficia n. 1.* Ratio est, quia exempti comprehenduntur sub generali dispositione, ut late supra probavimus li. 1. qu. 5. per tot. *Fiam. de rescr. benef. lib. 11. q. 4. n. 17.* & ideo, sicut ordinarius non habet iurisdictionem in exemptos, ita nec conferendi potestatem beneficia exemptorum cap. fin. de Renunciat. *Rot. a decis. 4. n. 2. Cassad. decis. 8. de prabend. Abb. in ca. 2. de concess. prabend. Cæterum, Hieronij Gonzalez ad Reg. VIII. Cancell. gloss. 51. n. 42.* scribit nullum iure expressum locum quod exemptorum beneficia sint reservata ex sola causa exemptionis, nec unquam vidisse aut audivisse tale quid praticari; quibus autem rationibus respondeat argumentis in contrarium allatis illum vide n. 43.

QVÆSTIO XXIX.

Appellatione beneficiorum diœcesis an veniant exempta.

SUMMARIUM.

1. Differentia interdictiones in diœcesi & de diœcesi.
2. Differentia inter dispositionem odiosam & favorabilem.

Pontifex v.g. mandat Episcopo ut alicui provideat in aliqua Ecclesia suæ diœcesis, an providere poterit in exempta, in hoc articulo Doctores intricate locuti sunt, v. *Fel. & Abb. grave de offic. ord. ubi late c. Abbatem de rescript. cap. si propter rescript. in 6. in cap. pro illorum de prabend. glo. & DD. c. de monialibus de sent. excom.* Dupliciter tamen, conciliari solent, primo, ut si dicatur in diœcesi, minime, non dantur exempti ex eo quod sint in diœcesi, si vero dicatur de diœcesi, minime, non enim dicuntur exempti esse de diœcesi à qua per exemptionem sunt erepti, *Fel. d. c. grave DD. supra allegati Brixienf. in repert. verb. exemptio vers. an per mandatam Gemin. d. c. si propter ubi DD. lo. Copus de fructibus lib. ult. c. 3. n. 14. & 15. Anto. de Rollis tract. de indulgent. nu. 314. Lapus Clem. 2. de privileg. vide Guymen in pragmat. sanctione tit. de annatis §. item fiat in glo. verb. in diœcesi ubi id explicat similitudine sermonis de bonis & in bonis arg. l. rem in bonis ff. de acquir. rer. dom. Secundo sit distinctio an sit*

an sit dispositio favorabilis vel odiosa. Priori comprehenduntur exempti, posteriori
 minime Fel. d. c. graue Petr. Andr. Grammar. in c. 1. n. 109 de permut. benef. tr. 6 per nos.
 2 Fel. in ca. postulasti n. 4 vers. circa glo. 2. de rescr. qua de re etiam supra tractauimus lib.
 quast. 5. n. 4. 20. 21. & seqq.

QVÆSTIO XXX.

Exemptis negligentibus ad quem deolvatur collatio.

SUMMARIUM.

1. In causa negligentia aut more exempti subijciuntur ordinario.
2. Deolutio cur instituta.
3. Regulatur ad instar appellationis.
4. Negligentia quando commissa censeatur.
5. In exemptu immediate subiectu Papa deolutio fit ad Papam.
6. Id non procedit in Francia.
7. In exemptu alteri Pralato subiectu deolutio fit ad Pralatum immediatum.
8. Ab exemptu regularibus deolutio fit ad ordinarium fallit tamen ut hic.
9. Episcopo autoritate delegata negligente deolutio fit ad legatum.
10. Facta deolutione quid ordinarius possit in exemptos.
11. Super altis exemptorum negligentia se non intermiserit nisi iure expressum sit.
12. Capitulo negligente non fit deolutio ad Pralatum.
13. Delegato Papæ ad cognoscendum de crimine negligente ordinarius suppletur.
14. Inferior non supplet negligentiam superioru.
15. Nisi veretur periculum anime.
16. Requiritur interpellatio & monitio.
17. Negligentia non presumitur.
18. Ea probatur per trinam denunciationem.

PRæmitto primo, legislatoribus magnæ fuisse curæ, ut res non modo privata, sed etiam publica, ea qua par erat diligentia administrarentur under tot tit. de supplenda iudicium & Prælatorum negligentia, leges & sacra, quibus negligentia iudicis Ecclesiastici suppletur per laicum, & e contra cap. ex transmissa ca. licet ex suscepto de foro compet. Auferre de potest. Eccles. super laico n. 24. 29. 38. & de potest. seculari super Ecclesiastici personis reg. 4. n. 48. Menoch. de res. poss. Rem. 3. q. 52. n. 354. ubi late. & nu. 414. Spec. de compet. iud. addit §. 1. vers. 23. n. 27. Fel. cap. cum dilecta n. 7. in fine de rescript.

- 1 Unde recte voluit Auferre, exemptos subijci ordinario si Pontifex seu eorum iudex sine mora & notabili periculo adiri non possit. Auferre in repet. Clem. 1. qu. 10. numer. 3. vers. unde in principali de offic. ordin. dixi infra quast. 50. & 51. Præmitto secundo, deolutio ptem ideo esse inventam ne Ecclesiæ diu maneat in suspensio, quod